

Óluva Zachariasen:

ÓLUVA ROYNI NÝGGJAR LEIÐ

- Man skal ikki vera viðbrekin og man skal tola eitt sindur av hvørjum. Tá tú setir øðrum spurningar um líkt og ólíkt, so skal man eisini tola eitt sindur sjálv. Man kann ikki vera erkvisin sum kringvarpsfólk ella journalistur. Tað sigur roynda tíðindakvinnan Óluva Zachariasen, ið aftaná 21 ár í starvi í Kringvarpi Føroya takkar fyri seg.

HALLUR AV RANA

HALLUR@SOSIALURIN.FO

Ársskiftið er tíðin, tá mong brúka høvi at hyggja aftur á farna árið, eftirmeta tað sum hent er og seta sær nýggj mál. Tað er tíðin fyri broyttar kósir, nýggjar kapitular og endurreistar dreymar. Fyri summi er talan um smærri broytingar, hjá øðrum verður lagt á ein heilt annan bóg.

Onkursvegna gevur ársskiftið okkum menniskjum eina kenslu av, at alt er vorðið nýtt. Eitt nýtt ár fylt við nýggjum móguleikar at gera alt tað, ið vit hava droymt um, men aldrin tora at ført út í veruleikan. At finna eitt nýtt arbeiði, stovna eina familju, fylgja barndómsdreyminum, keypa eitt hús, skapa eitt heim, keypa dreymaferðina, arbeiða minni, iðka meira, røkja tíðina betri ella bara gerast eitt betri menniskja.

Fyri Óluvu Zachariasen, ið flest allir føroyingar kenna sum tíðindakvinna í Kringvarpi Føroya, er 2019 árið, tá hon gavst í heimliga umhvørvinum í Sortudíki fyri at standa á egnum beinum. Í heyst boðaði hon nevnliga leiðsluni í Kringvarpinum frá, at hon at rokna frá 1. januar 2019 ikki longur skuldi teljast millum starvsfólkini í almenna tíðindamiðlinum, aftaná at hava arbeitt har í 21 ár.

- Nú er ætlanin er at arbeiða sum sjálvstøðug innan samskipti og orðstýran. Tað vil siga, at skriv-

ar tekstir og greinar fyri fólk, feløg og onnur, veita ráðgevan innan samskipti og bjóða meg fram sum orðstýrara, greiðir Óluva Zachariasen frá.

Ráða yvir egnu tíð

Sosialurin fekk orð á hana ein av síðstu døgnum í farna ári, tá hon var í ferð við at leggja síðstu hond á nýggjárssendingina hjá Kringvarpinum.

- Hetta er ein avgerð, ið eg havi hugsað um í fleiri mánaðir. Sum starvsfólk í Kringvarpinum er man øgiliga bundin at einum vaktarskema. Eg eri komin hartil, at eg trongdi at koma úr tí og ráða yvir míni egnari arbeiðstíð, sigur tíðindakvinnan, tá hon verður spurd,

um hetta er ein avgerð, ið hevur verið leingi ávegis.

Men hóast tað eru 21 ár síðan, at Óluva Zachariasen byrjaði í starvi í táverandi Útvarpi Føroya, so er arbeiðslívið uttanfyri hvítu veggirnar í Sortudíki kortini ikki ókent fyri tíðindakvinnuna, nú hon fer at arbeiða sjálvstøðug innan samskipti.

Gjøgnum tíðina í Kringvarpinum hevur hon hevur nevnliga í fleiri umførum verið í farloyvi, har hon hevur tikist við ymiskt annað. Og tað var júst royndirnar frá einum av hesum farloyvum, ið hevur givið áræði at royna nýggjar leiðir.

- Tað sum kanska gjørdi tað lættari var, at eg var í farloyvi

- Hetta er ein avgerð, ið eg havi hugsað um í fleiri mánaðir. Sum starvsfólk í

Kringvarpinum er man øgiliga bundin at einum vaktarskema.

Eg eri komin hartil, at eg trongdi at koma úr tí og ráða yvir míni egnari arbeiðstíð

fyri hálvum øðrum árum síðan. Eg kom aftur í apríl 2017, og í tí tíðarskeiðinum fekst eg við nakrar av teimum arbeiðsuppgávum, ið eg kundi hugsa mær at arbeitt við nú, sigur hon og útgreinar.

- Eg skrivaði fyri onkrar heimasíður og onkran facebookprofil. Skrivaði eisini greinar til ymisk tíðarrit, bløð og var orðstýrari. Tá hugsaði eg, at hetta tími eg nokk so væl, tí tað var serliga frælsi, ið dró meg. Á hendan hátt kann eg sameina tey tingini eg geri, harímillum at sita í Hesti og skriva eins væl sum í Havn. Tað tiltalar meg nokk so nógv, sigur Óluva Zachariasen.

Kann ikki vera erkvisin

Hóast Óluva Zachariasen fer at taka ymiskar vaktir í Kringvarpinum, tá tørvur er á tí, so er eingin loyna, at tað verður ein munandi øðrvísi tilvera hjá henni, nú hon ikki longur regluliga verður at hoyra og síggja í heimum kringlandið. Men tað at fólk kenna hana aftur plagar kortini ikki at vera trupulleiki, metir tíðindakvinnan.

- Tað kemur meira enn so fyri,

at eg undrist yvir, at onkur kennir meg, og so mugu tey nærmastu minna meg á, at sjálvandi gera tey tað frá Kringvarpinum. Men tað hevur ikki verið ein trupulleiki, hóast tað summar tíðir kann vera troystandi. Tí um man er í eini veitslu ella aðrastaðni har fólk savnast, so fær man viðmerkingar um sítt arbeiðspláss og skal verja Kringvarpið, greiðir hon frá.

Hon er tó skjót at vísa á, at júst hetta er ein partur av arbeiðinum og avgjørt nakað, ið allir journalistar eiga at finna seg í.

- Man kann ikki vera viðbrekin og man skal tola eitt sindur av hvørjum. Tá tú setir øðrum spurningar um líkt og ólíkt, so skal man eisini tola eitt sindur sjálv. Man kann ikki vera erkvisin sum kringvarpsfólk ella journalistur, sigur Óluva Zachariasen.

Stórar broytingar í miðlaheiminum

Júst tað at fólk hava eina meining um eins arbeiði er eisini nakað, ið Óluva Zachariasen heldur, at journalistar mugu finna seg í nógv meira enn áður. Tá hon